

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 18 PDEU in 21 PDEU razlagati tako, da so organi države članice dolžni priznati spremembo imena državljana te države, če je ta hkrati državljan druge države članice in je v tej državi članici v času, ko je imel v njej običajno prebivališče, s spremembo imena, ki ni povezana s spremembo statusa v smislu družinskega prava, pridobil ime, ki si ga je sam izbral in vsebuje več plemiških nazivov, če prihodnja bistvena vez s to državo morebiti ne bi obstajala in če se smejo v prvi državi članici, kjer je bilo plemstvo celo ustavnopravno odpravljeno, oznake plemiškega rodu, ki so se uporabljale v času te odprave, kljub temu uporabljati še naprej kot sestavni del osebnega imena?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) 24. septembra 2014 – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Zadeva C-442/14)

(2014/C 462/23)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Tožena stranka: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določbe člena 14 Direktive 91/414⁽¹⁾ oziroma člena 63 v povezavi s členom 59 Uredbe o fitofarmacevtskih sredstvih⁽²⁾ (št. 1107/2009 z dne 21. oktobra 2009) oziroma člena 19 Direktive 98/8⁽³⁾ pomenijo, da je treba o zahtevi za zaupnost v smislu navedenih členov 14, 63 in 19, ki jo poda vlagatelj, naveden v teh členih, odločiti za vsak posamezen vir podatkov pred ali ob izdaji registracije oziroma pred spremembo registracije z odločbo, s katero so seznanjene zainteresirane tretje osebe?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen: ali je treba člen 4(2) direktive o informacijah o okolju⁽⁴⁾ razlagati tako, da mora tožena stranka kot nacionalni organ ob neobstoju odločbe v smislu prejšnjega vprašanja razkriti zahtevane informacije o okolju, če se taka zahteva vloži po izdaji registracije oziroma po spremembi registracije?
3. Kako je treba razlagati pojem „emisije v okolje“ v členu 4(2) direktive o informacijah o okolju, če se upoštevajo trditve strank iz točke 5.5 te vmesne odločbe ob upoštevanju vsebine dokumentov, navedene v točki 5.2?
4. a) Ali je treba podatke z vrednostmi o sproščanju sredstva, njegove aktivne snovi oziroma njegovih aktivnih snovi in drugih sestavin v okolje po uporabi sredstva šteti za „informacije o emisijah v okolje“?
b) Če je odgovor pritrdilen: ali je v tej zvezi pomembno, ali so bili navedeni podatki pridobljeni z (delnimi) terenskimi študijami ali študijami druge vrste (kot npr. laboratorijske raziskave in translokacijske študije)?
5. Ali je treba informacije o laboratorijskih raziskavah, pri katerih je načrt preizkusa usmerjen v raziskavo izoliranih vidikov v standardiziranih pogojih, šteti za „informacije o emisijah v okolje“, če se v okviru teh raziskav veliko dejavnikov (kot npr. klimatološki vplivi) izključi, preizkusi pa se pogosto izvajajo – v primerjavi z dejansko uporabo – v visokih odmerkih?
6. Je treba v zvezi s tem kot „emisije v okolje“ razumeti tudi ostanke, ki se po uporabi sredstva v postavitvi preizkusa nahajajo npr. v zraku ali na tleh, na listih, v cvetnem prahu ali nektarju rastline (ki je zrasla iz obdelanega semena), v medu ali v neciljnih organizmih?

7. Ali to velja tudi za obseg zanašanja (snovi) pri uporabi sredstva v postavitvi preizkusa?
8. Ali iz pojma „informacije o emisijah v okolje“ v smislu člena 4(2), drugi pododstavek, drugi stavek, direktive o informacijah o okolju sledi, da je treba, če gre za emisije v okolje, razkriti vir podatkov v celoti, ne samo podatkov (o meritvah), ki jih je v določenih okoliščinah treba izpeljati iz njih?
9. Ali je treba za uporabo razloga za odstopanje v primeru poslovnih ali industrijskih skrivnostih v smislu zgoraj navedenega člena 4(2)(d) razlikovati med „emisijami“ na eni strani in „izpusti in drugimi sproščanji v okolje“ v smislu člena 2(1)(b) direktive o informacijah o okolju na drugi strani?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (91/414/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 332).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 23, str. 3).

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 7, str. 375).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija)
29. septembra 2014 – Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Alfred Knauer**

(Zadeva C-453/14)

(2014/C 462/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Vlagatelj revizije: Vorarlberger Gebietskrankenkasse, Alfred Knauer

Nasprotna stranka: Landeshauptmann von Vorarlberg

Druga stranka: Rudolf Mathis

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti⁽¹⁾ ob upoštevanju člena 45 PDEU razlagati tako, da so starostne pokojnine iz sistema poklicnega pokojninskega zavarovanja (ki ga vzpostavi in zagotavlja država, ki naj bi na primeren način omogočil nadaljevanje običajnega življenjskega standarda, ki deluje po načelu kapitalizacije, ki je načeloma obvezen, vendar lahko predvideva tudi „prostovoljne dodatne“ prispevke, ki presegajo zakonski minimum, in ustrezno višje dajatve, in za izvajanje katerega skrbi zavarovalna družba, ki jo ustanovi ali uporablja delodajalec, kot je tukaj pokojninski sistem „drugega stebra“ v Lihtenštajnu) in starostne pokojnine iz zakonskega pokojninskega sistema (ki ga prav tako vzpostavi in zagotavlja država, ki naj bi na primeren način omogočil nadaljevanje običajnega življenjskega standarda, vendar deluje po načelu prispevkov, ki je obvezen, in izvajanje katerega sodi v pristojnost z zakonom ustanovljenih ustanov za pokojninsko zavarovanje, kot je tukaj pokojninski sistem Avstrije) „enakovredne“ v smislu navedene določbe?

⁽¹⁾ UL L 166, str. 1.